

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

11. Dies Aprilis. Qui volentes injustè utuntur bonis; justè volentes cruciabuntur malis. Sanctus Augustinns epist. 120. cap. 23.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

II. DIES APRILIS.

Qui volentes injustè utuntur bonis; ju-
stè volentes cruciabuntur malis. *San-
ctus Augustinus epist. 120. cap. 23.*

Inju- I. **S**I Aristoteli fides, hic prodit in sce-
stia. nam; non unum aliquod vitium, sed
tota simul vitiorum universitas. Sic
enim ipse: (a) *Injustitia universa ju-
stia opposita, non pars vitii est, sed universum vitium.*
Hoc vitium subsequitur Imprudentiæ vitium; quod
ad alia latissimè se diffundit, & præ omnibus per o-
mnia dominatur. Quis, sit licet eximiè præcellens,
ab hujus labe est eximius? Hic, pecuniarum inhiat
prædis: alter, proximo dolos texit; alius lites con-
tuit, jus deprædans; alius, ex perjurio opes corrogat;
alius, invidiæ telis proximum impetit: alius, intulisse
injuriam, interpretatur gloriam; & potuisse nocere,
reputat potentiam. Plerique se justos arbitrantur;
dum scitè, & callidè norunt excusare suam Injusti-
tiam. Sapiùs, inquirunt, hæc aliàs, & ab aliis factum:
sed non quia non prius peccatum est, propterea pec-
cata vetera cumulanda sunt novis. At contra, nunc
cæteris imponenda est necessitas ita faciendi talia,
sicut lex jubet, à te sumpto initio. Tu igitur, ne di-
cas, hoc sæpè esse factum; sed illud decuisse ita fie-
ri. Neque enim, si quid aliter, quàm leges jubent,
factum est, idque tu imitatus es; ideò jure absolve-
ris, sed potiùs ex jure condemnaberis.

S

II. Tan?

(a) *Ethic. l. 5. c. 1.*

II. Tanta est atrocitas Injustitiæ, ut injuriã affici præstet, quàm afficere : alterum enim est improbi; alterum infirmi. Et cum turpè sit utrumque, tantò tamen inferre injuriam est pejus, quantò turpius. Deinde illud proprium malum est, hoc alienum. Hoc tamen quid usitatiùs ? Forum ingredi, illic videbis, quàm tetra scelerum ex Injustitia enatorum tibi proponetur facies, quàm fœda vitiorum colluvies. Illic inter ipsas leges, quæ vetant peccata, peccatur : inter jura, quæ prohibent delicta, delinquitur. Innocentia, nec illic, ubi defenditur, reservatur. Lites inferuntur litibus, mugit forum altè cantium vociferationibus : nec usquam minus viret Oliva pacis, quàm inter togatos. Judicum tribunalia, sunt quali maleficiorum latibula. Quis in hujusmodi tribunalibus subveniet innocentibus, Advocatus ? sed is advocat omnes strophas, congregat omnem varietatem, ut circumveniat. Judex; in quo, si quæ sit Justitia, est venalis ? Qui deberet scelera punire, committit punienda. Ardet ubique iniquitas, & habenas laxat Injustitia. Hic testamentum subjicit; ille falsum capitali fraude conscribit : hinc arcentur hæreditatibus liberi; illic bona donantur alienis.

III. Quàm verè Anacharsis, Forum ad fallendum invicem, atque ad dandas Avaritiæ manus, destinatum locum esse dicebat. Plutarchus vocat *Impuram regionem*, quæ Veteratorum hominum fraude, & malitiã redundat. Tribacissima sunt forensium ingenia, & multis jam erudita sæculis ad excogitandas machinationes, quibus legum, & judiciorum religio polluat, ut aliquando forum à publico atrociniò parum distet. Nam de Judicibus, multi non

Aprilis.

Tessera.

275

non tam ad libram Justitiæ, quàm ad plenam aurificis stateram, sententias suas expendunt, & Advocati nihil nisi aureum loqui volunt, aut cum Simoni de argenteum. Appositè sanè Isidorus Pelusiota: (a) *In judicis, quò, inquit, vergit aurum, illuc propendet iudicium.* Verus id malum est, & per omnes propè ætates omnium sæculorum fuscum, & propagatum. Quod deplorat D. Augustinus in hæc verba (b) *Usque adeò inolevit malum; ut quasi ex consuetudine vendantur leges, corrumpantur iura, sententia ipsa venialis sit, & nulla jam causa possit esse sine causa.* Vix in foro tam vili pretio veneunt quæcunque merces, quàm leges: imò vix lutulenta sūs, quàm sacrum Jus. Sic quod olim fuit fabula, hac ætate est historia: (c) *Terras Astraas reliquit.* Hinc & tam pauci è terris petunt astra. Nemo non jam satagit nocere Innocentiæ; quia vix ullus est, qui sit, non dico, servans, sed amans Justitiæ. Est igitur hæc mea fixa sententia, metro brevi, sed nervoso circumscripta:

Multis major equi cura est, quàm Juris & equi.

12. DIES APRILIS.

Illata cuilibet injuria, non accipientis, sed inferentis est miseria. Boetius libr. 4. de consol. prof. 4.

S 2

I. Nul-

(a) l. i. ep. 101. (b) Serm. 19, de verb. Dom. (c) Ovid. l. i. Metam,